

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/604/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512222001
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512222001.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Kráľa v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátkou kanceláriou GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., Klincova 37/B, Bratislava proti odporkyňi: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. A., E. X, v konaní o splnenie povinnosti zaplatiť 82,44 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 10C/76/2013-70, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 10C/76/2013-70 v napadnutej zamietajúcej časti, p o t v r d z u j e .

Odporkyňi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 82,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výšky 9 % ročne z dlžnej sumy od 26.08.2010, ako aj trovy konania vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 58,16 eur, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku súd návrh zamietol.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že dňa 17.05.2008 uzavrel navrhovateľ pod vtedajším obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 ako banka s odporcom ako majiteľom účtu Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej poskytla banka odporcovi službu - povolené prečerpanie na osobnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX a odporca prostredníctvom predmetného účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné operácie na ťarchu osobného účtu. Podpísaním zmluvy odporca prejavil súhlas s neoddeliteľnou súčasťou zmluvy - Všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko, a.s. (ďalej VOP). Na uvedený účet poskytol navrhovateľ odporcovi peňažné prostriedky, ktoré odporca mal možnosť čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu 663,87 eur. Odporca počas trvania platnosti zmluvného vzťahu prečerpal dohodnutý denný limit, čím sa dostal do debetu vo výške 82,44 eur.

Listom zo dňa 16.08.2010 navrhovateľ upozornil odporcu, že na jeho osobnom účte evidujú debetný zostatok 77,69 eur a týmto odstupuje od príslušnej zmluvy. Zároveň mu oznámil, že dňom doručenia tohto odstúpenia zaniknú všetky zmluvy o poskytovaní produktov služieb, ktoré sa viažu výlučne k zrušenému účtu. Vyzval odporcu na úhradu debetného zostatku v lehote do 3 dní od doručenia oznámenia.

Navrhovateľ nedisponoval doručenkou preukazujúcou odstúpenie od zmluvy, v tejto súvislosti poukázal na článok VIII, časť B, bod 5 VOP.

Podľa bankového výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 01.01.2010 do 25.08.2010, ku dňu zatvorenia účtu, banka evidovala na uvedenom účte debetný zostatok vo výške 82,44 eur. Žalovaná pohľadávka pozostáva z istiny vo výške 82,44 eur, predstavujúcej debetný zostatok na osobnom účte odporcu.

Vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1 a § 54 ods. 1, 2 Obč. zák., poukázal na čl. III, bod 23 a 36 VOP, zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z., Smernicu Rady č. 93/13/EHS, ako aj § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a konštatoval, že predmetná zmluva obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, účastníci zmluvného vzťahu sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe úhrady, pri uzavretí zmluvy neboli obídene príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani príslušné ustanovenia smernice č. 93/13/EHS.

Odporca porušil písomne dohodnuté zmluvné podmienky, v dôsledku nezaplatenia debetného zostatku, neuhradil ho ani po výzve banky, preto nastalo ukončenie zmluvného vzťahu. V súlade s platobnou históriou odporcu navrhovateľ vyčíslil celkový dlh, pozostávajúci z debetného zostatku v sume 82,44 eur, ktorú pohľadávku navrhovateľ ustálil vo výške žalovanej istiny ku dňu 25.08.2010. Súd bankou uplatnené sankčné úroky z omeškania za debetný zostatok na osobnom účte odporcu vyhodnotil za neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca sa s peňažným plnením dostal do omeškania, súd priznal navrhovateľovi ročný zákonný úrok z omeškania, určený odo dňa nasledujúceho po dni 25.08.2010, kedy došlo k zániku zmluvy, uzavretej medzi účastníkmi. Vo zvyšku požadovaného úroku z omeškania presahujúceho zákonný úrok súd návrh zamietol.

Podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. je úrok z omeškania stanovený dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou SR k prvému dňu omeškania. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., účinného od 15.01.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi v konaní priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v náhrade zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 16,60 eur (prevzatie vecí, písomné podanie žaloby na súd) + režijný paušál dvakrát 7,63 eur +20 % DPH podľa vyhlášky č. 655/2004 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v platnom znení č. 232/2010 Zb.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, v celkovej výške 29,08 eur s DPH k rukám právneho zástupcu. V odvolaní navrhovateľ uviedol, že súd návrh navrhovateľa v časti uplatneného sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 82,44 eur od 26.08.2010 do zaplatenia čiastočne zamietol a navrhovateľovi priznal len 9 % ročný úrok z uplatnenej sumy za obdobie od 26.08.2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ poukázal na všeobecné obchodné podmienky a to na čl. I, bod 2, 3, 4 a 6, čl. III písm. a/ bod 38 a mal za to, že odporcovi boli ustanovenia všeobecných obchodných podmienok známe. Prekročením povoleného debetu odporca porušil ustanovenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len ZoS), ako aj ustanovenia všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) a to čl. III bod A, bod 36. Keďže navrhovateľ ZoS v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal listom zo dňa 25.08.2010, odporca bol oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Poukázal na čl. VI VOP, v zmysle ktorého je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, obsahuje v časti Depozitné produkty - ostatné produkty, bod 1.E bod 4 sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 % p.a.. Vzhľadom na tieto skutočnosti mal navrhovateľ za to, že jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20 % p.a. je oprávnený. Na základe výpisu z účtu zo dňa 25.06.2010 výška aktuálneho debetného zostatku predstavuje sumu 82,44 eur a táto čiastka predstavuje debetný, t.j. záporný zostatok na účte klienta v čase jeho zatvorenia.

Odporkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, keď navrhovateľ napadol len

zamietajúcu časť výroku súdu prvého stupňa, v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 82,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 26.08.2010 do zaplataenia, vrátane trov prvostupňového konania, vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal ročný zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy, pokiaľ si navrhovateľ svojim návrhom uplatňoval úrok z omeškania vo výške 20 % z dlžnej sumy, v tejto časti, ktorý presahoval zákonný úrok súd návrh zamietol.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd s poukazom na ust. § 212 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, t.j. napadnutou zamietajúcou časťou prejednal odvolanie navrhovateľa len v tomto rozsahu.

Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa má za to, že zmluva zo dňa 17.05.2008, ktorú uzavrel navrhovateľ pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s., Hodžova č. 11, Žilina, IČO: 31 575 951 ako banka s odporcom ako majiteľom účtu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, je svojim charakterom občianskoprávnou zmluvou a spĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Obč. zák.. Súd prvého stupňa preto správne poukázal na ust. § 52 ods. 1 a ust. § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 a 2 Obč. zák.. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa porušila dohodnuté zmluvné podmienky, keď nezaplatila debetný zostatok, čím podľa všeobecných obchodných podmienok banka bola oprávnená odstúpiť od zmluvy pre jej podstatné porušenie. Nedôvodná je však uplatnená výška sankčných úrokov z omeškania za debetný zostatok na osobnom účte. Aj podľa odvolacieho súdu, súd prvého stupňa vychádzal zo správneho záveru, že navrhovateľ poskytol plnenie podľa písomne dohodnutých zmluvných podmienok, tento právny vzťah je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Obč. zák. a preto správne súd prvého stupňa nepriznal uplatnené úroky z omeškania vo výške 20 % ročného úroku z dôvodu ich rozporu s ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., ktoré nepovoľuje dohodnúť vyšší úrok z omeškania, ako je stanovený v § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že zmluvná voľnosť pri dojednávaní výšky úrokov z omeškania neplatí, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 52 OZ) a dlžníkom je spotrebiteľ. V takom prípade možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva (§ 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Správne preto súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi len ročný zákonný úrok z omeškania a vo zvyšku požadovaného úroku z omeškania, ktorý presahoval zákonný úrok, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa mala v konaní plný úspech vo veci, avšak odvolacie trovy konania jej nevznikli, ani si ich neuplatňovala, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že odporkyňa sa ich náhrada nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.